

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea
Legii pentru prevenirea și combaterea violenței în familie
nr.217/2003 (republicată în Monitorul Oficial al României,
Partea I, nr.365 din 30 mai 2012)**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii pentru prevenirea și combaterea violenței în familie nr.217/2003 (republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.365 din 30 mai 2012), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B6 din 05.02.2016,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vederea îmbunătățirii cadrului legislativ în materie.

Prin obiectul său de reglementare, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Potrivit uzanțelor normative, **titlul** trebuie reformulat, astfel:

„Lege privind modificarea și completarea Legii nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie”.

3. Sub aspectul structurării prezentei propuneri, este necesar ca intervențiile legislative preconizate să fie prevăzute într-un **articol unic**, căruia să îi fie subsumate 4 puncte, în următoarea redactare:

„**Articol unic.** - Legea nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.205 din 24 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (5) al articolului 8 se introduce un nou alineat, alin. (6) cu următorul cuprins:

2. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

3. Alineatul (3) al articolului 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

4. După alineatul (3) al articolului 23 se introduce un nou alineat, alin.(4) cu următorul cuprins:”.

4. La actualul **art.1**, referitor la norma propusă pentru art.8 alin.(6), fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative propuse, semnalăm că textul trebuie reanalizat sub următoarele aspecte:

a) Referirea generică la „structurile specializate de la nivel central” ale Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice nu este suficientă pentru desemnarea respectivei structuri competente. Este necesară, de aceea, indicarea expresă a „structurii” avute în vedere.

b) Din utilizarea expresiei „instrument adresat polițiștilor în scopul ... sancționării acestor infracțiuni” rezultă, în mod incorect, că ar exista infracțiuni care să fie sancționate de către polițiști. Este necesară, de aceea, eliminarea din text a respectivei precizări.

Pe de altă parte, în ceea ce privește natura juridică a manualului prevăzut de text, trebuie subliniat că, potrivit art.131 alin.(3) din Constituția României, republicată, parchetele **conduc și supraveghează** activitatea de cercetare penală a poliției judiciare. În aplicarea acestui principiu, Legea nr.364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, republicată, cu modificările ulterioare, stabilește prin art.8 alin.(1) că *„Organele de cercetare ale poliției judiciare își desfășoară activitatea **sub conducerea, supravegherea și controlul procurorului**, fiind obligate să ducă la îndeplinire dispozițiile acestuia”*, iar prin alin.(3) că *„Organele ierarhic superioare ale polițiștilor care fac parte din poliția judiciară **nu pot***

să dea îndrumări sau dispoziții privind cercetarea penală, procurorul fiind singurul competent în acest sens”.

c) Referirea la „investigațiile preliminare” pe care le-ar desfășura procurorii nu este corectă, ținând seama de fazele procesului penal. Pe de altă parte, instituirea, la nivel de lege, a necesității utilizării de către procurori a unui „manual” întocmit de două ministere apare a nu fi compatibilă cu dispozițiile referitoare la statutul procurorilor din cuprinsul art.3 alin.(1) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *„Procurorii numiți de Președintele României se bucură de stabilitate și sunt **independenți, în condițiile legii**”*. În aceeași măsură, soluția legislativă propusă nu ține seama nici de dispozițiile art.62 alin.(4) din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: *„Parchetele sunt **independente în relațiile cu instanțele judecătorești, precum și cu celelalte autorități publice**”*.

5. La actualul **art.2**, pentru corectitudinea exprimării, este necesară eliminarea virgulei care precedă sintagma „vor beneficia de instruire”.

Pe de altă parte, textul trebuie reanalizat, întrucât din redactare nu rezultă ce anume se are în vedere prin utilizarea expresiei „conform noilor prevederi legislative”.

6. La actualul **art.3**, referitor la norma propusă pentru art.23 alin.(3), semnalăm că referirea generică la „măsurile de control decise de instanță” nu este suficientă pentru a se putea determina sfera măsurilor care pot fi luate prin hotărârărea judecătorească.

Precizăm că nici norma din cuprinsul art.23 alin.(4), propusă la actualul art.4 nu este de natură să clarifice acest aspect, întrucât se referă, tot generic, la o „măsură de control și prevenire a încălcării ordinului de restricție”.

Menționăm că, așa cum s-a subliniat și în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, normele trebuie să întrunească exigențele constituționale referitoare la calitatea legii, respectiv condițiile de claritate, precizie și previzibilitate. Or, în lipsa unor precizări exprese referitoare la măsurile de control care pot fi dispuse de instanță, normele propuse pentru art.23 alin.(3) și (4) nu întrunesc respectivele exigențe.

7. La actualul **art.4**, în plus față de observațiile de mai sus, menționăm că sintagma „*ordin de restricție*” nu se regăsește în cuprinsul Legii nr. 217/2003, ci doar aceea de „*ordin de protecție*”.

Pe de altă parte, referitor la instituirea obligației agresorului de a se prezenta la secția de poliție pe durata valabilității ordinului de protecție, trebuie precizat că, potrivit art.31 alin.(4) din Legea nr.217/2003 „**Organele de poliție au îndatorirea să supravegheze modul în care se respectă hotărârea și să sesizeze organul de urmărire penală în caz de sustragere de la executare**”.

În plus, din redactarea propusă nu rezultă cu suficientă claritate care este scopul instituirii acestei obligații, întrucât „stabilirea conduitei” agresorului nu se face de către organele de poliție, ci de către instanță. Este necesară, de aceea, reanalizarea normei propuse, sub toate aceste aspecte.

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 176/3.03. 2016

Lege pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

- 1 republicare cu
renumerotare M. Of. nr. 205/24 mar. 2014
Lege pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

- 2 modificări prin O.G. nr. 6/2015 M. Of. nr. 78/29 ian. 2015 *modifică art. 37 alin. (1);*
Ordonanță privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 *introduce alin. (3_1) la art. 8*
pentru prevenirea și combaterea violenței în familie
aprobată prin L. nr. 160/2015 M. Of. nr. 449/23 iun. 2015

- 3 modificări prin L. nr. 160/2015 M. Of. nr. 449/23 iun. 2015 *aprobă O.G. nr. 6/2015*
Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2015 privind
modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea
și combaterea violenței în familie

- 4 modificări prin L. nr. 272/2015 M. Of. nr. 842/12 nov. 2015 *modifică art. 31 alin. (1)*
Lege privind modificarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și
combaterea violenței în familie

- 5 modificări prin L. nr. 351/2015 M. Of. nr. 979/30 dec. 2015 *modifică art. 27 alin. (1)*
Lege privind modificarea art. 27 alin. (1) din Legea nr. 217/2003
pentru prevenirea și combaterea violenței în familie